

The competence-oriented direction of forming future Music teachers' creative orientation on the musical-enlightening activities with pupils involves the formation of the holistic system of students' understanding of their future profession, the availability of social settings for professional activity, as well as the purpose and needs of educational activity. According to the competence-oriented direction the effective training of students involves the assessment of their awareness of the purpose of training, as well as the formation of students' positive attitude towards learning-cognitive and future professional activities, their stable motivation in training and in the process of solving professional tasks. This direction is characterized by the formation of educational and cognitive motives, the desire to achieve professional growth, which actualizes the professional self-development of a future specialist. Actualization of future specialists' creative activity and initiative during the acquisition of their knowledge and skills is carried out in order to organize the effective musical and educational activities with schoolchildren.

Key words: *competence-oriented direction, training of Music teachers, enlightening creative-productive work with pupils.*

УДК 378.147.091.31-051:78.09

Віктор Лабунець
Viktor Labunets

ДІАГНОСТИКА РІВНІВ ІНСТРУМЕНТАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

DIAGNOSTICS OF THE LEVELS OF FUTURE MUSIC TEACHERS' INSTRUMENTAL-PERFORMING PREPAREDNESS TO INNOVATIVE ACTIVITY

У статті обґрунтовано та розкрито особливості діагностики рівнів інструментально-виконавської підготовленості майбутнього вчителя музичного мистецтва до інноваційної діяльності. В дослідженні діагностична робота пов'язана з вивченням істотних ознак мистецької освіченості студентів, форм їх визначення як реалізованих цілей освіти. З'ясовано, що певна кількість майбутніх учителів музичного мистецтва не відповідали тим рівням сформованості інструментально-виконавської підготовки, які необхідні їм у майбутній продуктивній музично-педагогічній діяльності, а це свідчить про репродуктивний характер їхньої діяльності.

Ключові слова: *інструментально-виконавська підготовка, інноваційна діяльність, структурні компоненти, рівень підготовленості, спонукальні мотиви.*

Однією з важливих якостей учителя музичного мистецтва, умов успішності його як професіонала є готовність до інноваційної діяльності. Джерела готовності до інноваційної діяльності осягають проблематику особистісного розвитку, професійної спрямованості, професійної освіти, виховання й самовиховання, професійного самовизначення педагога. На сучасному етапі розвитку мистецької освіти важливим завданням є "поєднання цілісності процесу виховання, єдності ролі як інтелекту, так і емоцій в ньому, з принципом індивідуального вивчення особистості, її темпераменту, характеру" [7, с. 63]. Виходячи з позиції розуміння навчання у вищій школі як управлінського процесу, який забезпечує врахування змісту та категорій навчання й способів досягнення поставлених цілей, формування інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва доцільно розглядати з точки зору педагогічного керівництва ним.

Мета статті полягає у виявленні рівнів інструментально-виконавської підготовленості майбутніх учителів музичного мистецтва до інноваційної діяльності.

Мета констатувального експерименту полягала у визначенні напрямів впровадження змістово-методичної системи формування інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва відповідно до розробленої нами критеріальної визначеності та поєднанні кількісного й якісного аналізу рівнів сформованості означеного феномена у студентів музично-педагогічних факультетів та інститутів мистецтв педагогічних університетів.

З цієї позиції в процесі інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва важливо на всіх етапах роботи діагностувати вищезазначений процес, з метою його визначення шляхів його оптимізації. Доречно зазначити, що діагностична робота пов'язана з вивченням істотних ознак мистецької освіченості студентів, форм їх визначення як реалізованих цілей освіти. Діагностична діяльність майбутнього вчителя музичного мистецтва допомагає здійснювати контроль за станом засвоєння знань, дозволяє визначити недоліки й прогалини в отриманих знаннях студентів, тобто така робота дозволяє встановлювати “зворотній зв'язок” між діями вчителя й результатами його роботи з учнями.

Щодо розроблених структурних компонентів інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до мистецької інноваційної діяльності ми розробили критерії сформованості готовності окресленого напрямку.

Здійснюючи констатувальну діагностику комплексу структурних компонентів та визначення рівнів інструментально-виконавської підготовленості майбутнього вчителя музичного мистецтва до мистецької інноваційної діяльності, було визначено, що в основі мотиваційно-ціннісного компоненту покладено критерій міра прояву спонукальних мотивів до мистецької інноваційної діяльності. Визначаючи мотивацію як один із найважливіших чинників (поряд зі здібностями, знаннями, навичками) [6, с. 97], доцільно зазначити, що саме мотиваційна спрямованість особистості забезпечує успіх інноваційної діяльності.

Компетентісно-орієнтаційний компонент, в основі якого був покладений критерій ступінь особистої потреби майбутнього вчителя музичного мистецтва в опануванні мистецькими інноваційними знаннями, методами і формами музично-інструментальної діяльності дозволяє визначити обізнаність студентів у сфері інноваційних форм і методів музичної освіти, інформованість та орієнтація в наукових проблемах цього напрямку. Включаючи в структуру інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва до мистецької інноваційної діяльності компетентісно-орієнтаційний компонент нас цікавив: рівень накопичених знань музично-педагогічного новаторства й передового досвіду студентів ВНЗ музично-педагогічного профілю, оволодіння знаннями психолого-педагогічних закономірностей індивідуального музично-творчого розвитку школярів, опанування теорією і практикою інноваційної педагогічної діяльності.

Засвоєння змісту мистецьких інноваційних технологій спрямоване на свідоме і довгострокове оволодіння комплексом знань цього напрямку та різними способами виконання музично-педагогічних дій. Чим вищий рівень осмислення і засвоєння цих знань, тим вищий рівень готовності майбутнього вчителя музичного мистецтва до мистецької інноваційної діяльності.

В основу рефлексивно-емпатійного компонента був покладений критерій міри здатності майбутнього вчителя музичного мистецтва до рефлексивно-сміслового оцінювання педагогічних ситуацій та емпатійної корекції власних мистецьких і педагогічних дій. Визначений нами критерій дозволяє оцінити динаміку розвитку педагогічної рефлексії, що обумовлює готовність фахівця до організації інноваційної діяльності, оволодіння прийомами самоконтролю в процесі інструментально-виконавської підготовки студентів. Фахова самосвідомість і педагогічне мислення виявляються в усвідомленні соціальної значимості професії вчителя музичного мистецтва, рефлексивному уявленні про багатофункціональний зміст обраної

професії. Адже на рівні індивідуальної рефлексивності фахівець не піддається професійному старінню, він володіє вмінням раціонально організовувати свою професійну діяльність.

Такий підхід дозволяє розглядати вирішення нагальних завдань у взаємозв'язку з самовизначенням учителя, зі становленням його системи цінностей, зі формуванням установок, мотивів та інтересів. Професійна рефлексія допомагає завдяки наявності високого ступеня розвитку уяви побачити ситуацію не лише своїми очима, а й очима партнера в процесі взаємодії. Розвиток цього феномена дуже важливий у процесі становлення студента як майбутнього вчителя музичного мистецтва. Для формування високого рівня рефлексії важливе значення має емпатія. Здатність інтуїтивно визначати стан учнівського колективу, інтерпретувати цей стан є ознакою професійної майстерності майбутнього вчителя музичного мистецтва.

В основу креативно-технологічного компоненту покладений критерій ступінь схильності студентів до опанування інноваційними технологіями у музично-виховній роботі з учнями та здатність до створення креативного середовища для взаємного творчого збагачення суб'єктів музично-педагогічної взаємодії. Він передбачає високий рівень розвитку саморегуляції емоційної сфери вчителя, наявність артистизму, виявлення творчого натхнення; використання творчо-індивідуального стилю в роботі з учнями; вміння створювати креативне середовище для взаємного розвитку суб'єктів педагогічної взаємодії. У процесі педагогічної взаємодії творчі елементи проявляються у різноманітних ситуаціях, але важливим є те, що творчість викладача транслюється та переходить у творчість студентів. Адже найважливішою якістю вчителя музичного мистецтва, як творчої особистості, є високий рівень розвитку креативних здібностей, що сприяє активному пошуку інноваційних шляхів у музично-педагогічній діяльності [3, с. 225].

Проективно-діяльнісний компонент, в основу якого закладений критерій міра здатності студентів до творчої модифікації мистецьких інновацій, дав змогу оцінити у них ступінь спрямування до мистецько-педагогічного новаторства відповідно контингенту учнів у процесі проходження педагогічної практики. Розроблений нами критерій сприяв визначенню виконавського рівня навичок та вмінь диференціації досвіду мистецько-педагогічних інновацій відповідно до можливостей контингенту учнів з метою формування у них ціннісних художніх орієнтацій засобами музичного мистецтва. Покладений нами критерій дозволив визначити наявність у студентів критичного ставлення до використання в практиці мистецько-педагогічних інновацій та їх схильність до творчо-імпровізаційних знахідок (завдань, ігор, виховних заходів) й впровадженням власних новаторських засобів на уроках музики.

Проективно-діяльнісний компонент такого виду підготовки розглядався нами як сукупність взаємоузгоджених і взаємопов'язаних освітньо-інноваційних дій, спрямованих на розв'язання навчальних завдань і досягнення кінцевої фахової мети – опанування інструментально-виконавською майстерністю майбутнього вчителя музичного мистецтва. З цього приводу доцільно зазначити, що “дія” в педагогічній науці розглядається як “довільний свідомий акт, спрямований на досягнення мети, що й є структурним компонентом діяльності” [1, с. 41].

Цей компонент допомагав визначати також процесуально-виконавський рівень умінь диференціації досвіду мистецько-педагогічних інновацій майбутніх учителів музичного мистецтва відповідно до можливостей їх інструментально-виконавської підготовки. Проективно-діяльнісний компонент включав також комплекс умінь, а саме:

- музично-пізнавальної діяльності (перцептивного розрізнення музичних звучань як символів певних національних й історичних культур (О. Рудницька);
- аналізу та розуміння об'єктивного музичного тексту (В. Медушевський), його порівняння із різними явищами художньо-музичної культури та особистісним досвідом студента;
- оцінювати музичні твори з їх художньо-естетичної вартості;
- вміти використовувати набуті знання на практиці;
- здатність упроваджувати у власну педагогічну діяльність новаторські засоби;
- схильність на новому рівні спілкуватися із школярами різного віку та розвивати їх комунікативно-мистецькі навички;

- оригінальність творчо-імпровізаційної мистецької діяльності;
- здатність до новаторських пошуків в організації різних видів діяльності на уроках музики: співу, гри на дитячих шумових та музичних інструментах, музично-сценічній імпровізації, дидактичних іграх, винаходів нових виховних і музично-творчих завдань тощо;
- проектувати подальший власний фаховий розвиток у різновидах інструментально-виконавської діяльності.

Аналіз вищевикладеного дає змогу констатувати, що визначені нами критерії інноваційної інструментально-виконавської діяльності дають змогу діагностувати стан означеного явища в інститутах мистецтв педагогічних університетів. Плануючи хід експериментально-дослідної роботи, виходили із необхідності розробки надійного та достатньо доказового способу діагностування та оцінювання організації інструментально-виконавської підготовки студентів на основі застосування інноваційних методів навчання. Важливо також, щоб цей спосіб був дієвим і доступним в умовах реального освітнього процесу з підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.

Використовуючи загальноприйняті критерії, шкали оцінювання, а також напрацювання В. Андрєєва, М. Ануфрієва, О. Бандурки, І. Богданової, О. Олексюк, В. Орлова, О. Ярмиша, на діагностичному етапі дослідної роботи нами були виокремлені такі індикатори:

- засоби оцінювання: а) тести закритої форми: альтернативні, з множинним вибором (простим множинним вибором “правильно – неправильно”, ускладненим множинним вибором, відповідь яких будується за принципами класифікації, циклічності, кумуляції, подвійної альтернативи); на порівняння і протиставлення; на відтворення правильної послідовності; б) тести відкритого типу: традиційні контрольні роботи; в) карти само оцінювання, опитувальники з множинними відповідями, анкетування; г) портфоліо; д) банк запитань; банк кейсів тощо;
- види оцінювання: попереднє, поточне, періодичне, модульне, підсумкове; взаємооцінювання; самооцінка;
- форми оцінювання: а) усна (індивідуальне опитування, залік, екзамен); письмова (контрольні роботи, твори, диктанти, письмові заліки й екзамени, тестовий контроль, письмовий самоконтроль); б) фронтальна (питання до групи); групова (для оцінювання завдання, виконаного всією групою); індивідуальна [1; 2; 4; 5].

З метою організації діагностичного етапу дослідно-експериментальної роботи нами були виокремлені форми організації оцінювання дослідженого явища (семінари; практичні заняття; лабораторно-практичні заняття; конференції (науково-теоретичні, науково-практичні, проблемні, узагальнювальні, оглядові, комплексні); науково-теоретичні читання; колоквиуми; олімпіади з окремих навчальних дисциплін; дидактичні ігри (загальноосвітні та професійні); індивідуальні семестрові фахові завдання для самостійної роботи студентів; контрольні завдання для семінарів (практичних занять); виконання курсових робіт; виконання проєктів (індивідуальних і групових), заліки; іспити) та методи оцінювання:

- переказ; опис; пояснення, стандартизований тест; письмова репродукція матеріалу;
- створення портфоліо; дизайн інформаційної продукції; моделювання;
- бесіди; спостереження; тестування та анкетування, контрольні роботи із світоглядних та методологічних проблем, характерних для кожного фахового предмета;
- емпіричні (спостереження);
- дослідно-експериментальні (лабораторний, природний, контрольний, констатувальний, формувальний експерименти);
- психодіагностичні (різновиди тестів, анкетування, соціометрія, інтерв'ювання);
- статистичний якісний і кількісний аналіз результатів дослідної роботи.

Міру спрямованості й спонукальних мотивів до професійної діяльності та ступінь особистісної потреби майбутнього вчителя музичного мистецтва в опануванні мистецькими інноваційними знаннями, методами і формами музично-інструментальної діяльності ми

вивчали на прикладі бакалаврів та магістрантів різних спеціалізацій в інститутах мистецтв та на музично-педагогічних факультетах вищих мистецько-педагогічних навчальних закладів, учасників творчих навчальних колективів.

На цьому етапі діагностувального експерименту провідними методами були бесіди, анкетування та інтерв'ювання. Одним із мотиваційних запитань анкети для студентів різних спеціалізацій було: “Чому Ви обрали професію педагога-музиканта?”. Отримані результати дозволили зробити висновок, що загальне, що об'єднує студентів різних спеціалізацій (інструментальної, музично-теоретичної, вокальної, диригентсько-хорової, методики музичного навчання й виховання тощо), це те, що вони обирали професію музиканта-педагога приблизно в одному віці. І другий, дуже важливий момент, пов'язаний з тим, що шлях становлення музиканта-інструменталіста майже схожий у всіх досліджуваних. Це – музична школа, музичне училище чи педагогічний коледж, вищий мистецько-педагогічний навчальний заклад.

Проведений аналіз дозволив засвідчити, що у мотивації обрання окресленої професії студентів багато спільного. При цьому, найбільш значимими є внутрішній мотив, а саме любов до музики. Останні – зовнішні мотиви: музична сім'я, обрали батьки, цікава професія, були здібності та схильності тощо. Загалом простежується тенденція, що мотиви вибору професії музиканта-педагога більше пов'язані з власними бажаннями музикантів-виконавців, ніж із зовнішніми, незалежними від них чинниками.

У відповідності до розробленої компонентної структури та критеріїв інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва на основі інноваційно-технологічного підходу доцільно визначити гіпотетично рівневу характеристику виявлення означеного фенеомену в процесі підготовки студентів в інструментальному класі, а саме: високий, середній та низький рівні.

Високий рівень передбачає яскраво виражену потребу в інструментально-виконавській діяльності. Студентам, які належать до такого рівня, притаманне ціннісне ставлення до професії вчителя музичного мистецтва, визначеність щодо роду майбутньої професійної діяльності. Студентам, яких ми віднесли до високого рівня сформованості інструментально-виконавської підготовленості до інноваційної мистецької діяльності, притаманна розвинена виконавська воля та особистісні й професійні домагання; яскравий розвиток музичних здібностей, наявність глибоких і системних знань з історії та теорії інструментального виконавства, розвинена здатність до художньо-педагогічного аналізу музичних творів.

Цей рівень притаманний студентам, які продемонстрували сформованість “Я-концепції” та наявність бажання постійного фахового зростання у практичній інструментально-виконавській діяльності. У них розвинена мотивація до музично-педагогічної діяльності, зафіксована стійка потреба та прагнення до самореалізації, позитивне ставлення до роботи; активність і зацікавленість музично-педагогічною діяльністю висока. Рівень фахової компетентності визначається ґрунтовною теоретичною обізнаністю. Студентам високого рівня інструментально-виконавської підготовленості притаманне яскраво-художнє виконання музичних творів, вірне жанрове та стилістичне його розуміння. Вони успішно застосовують у виконавській та педагогічній сферах набутий досвід, їм притаманний яскраво-творчий характер виконавської інтерпретації, здатність до саморегуляції в сценічних умовах виконання інструментальних творів.

Середній рівень характеризується усвідомленістю спонукальних мотивів та пізнавальних інтересів. Студент має стійку, але вибірккову мотивацію до навчання за музично-педагогічним фахом, дещо обмежене коло професійних інтересів і неоднакове ставлення до різних видів навчальної діяльності. Майбутній учитель музичного мистецтва опановує необхідний мінімум теоретичних знань, умінь та навичок з інструментально-виконавської

підготовки, але не виявляє активності у їх розвитку та вдосконаленні. Він не в повній мірі використовує механізми виконавської рефлексії у власній навчальній діяльності.

Спрямування на навчально-педагогічну діяльність у студентів, віднесених до даного рівня, достатнє, характеризується позитивним ставленням до роботи, бажанням спілкуватися з дітьми й музичним мистецтвом; помітне прагнення до самовдосконалення. Рівень фахової компетентності характеризується достатньою теоретичною обізнаністю, оперативністю й дієвістю знань студентів, що проявляється в процесі педагогічної рефлексії. Загальний рівень володіння студентом грою на музичному інструменті та використання його як засобу музично-художнього розвитку майбутніх своїх учнів є достатньо високим, але не завжди стабільним. Майбутній фахівець має достатній рівень творчої активності та самостійності в опануванні та інтерпретації музичних творів, але не завжди доцільним є його ставлення до відбору необхідного навчального репертуару та власної музично-педагогічної інтерпретації музичних творів. Студенти цього рівня сформованості інструментально-виконавської підготовленості до впровадження мистецьких інновацій продемонструвати здатність до кваліфікованого виконання вчительських функцій, вправність у вирішенні практичних завдань музично-естетичного розвитку учнів.

Низький рівень характеризується малоусвідомленою мотивацією, елементарною теоретичною підготовкою, частково сформованою технічною вправністю, індиферентною емоційно-артистичною сферою, майже повною відсутністю творчої активності в процесі оволодіння інструментально-виконавськими дисциплінами. “Я-концепція” майбутніх учителів музичного мистецтва цього рівня не носить цілісний характер, а самооцінка має риси неадекватності. У них також зафіксована відсутність пізнавального інтересу до інструментально-виконавської діяльності. Уявлення студентів про проблеми практичного виконання вчительських функцій та нормативно-ціннісні засади музично-педагогічної діяльності майже відсутні, або нечіткі, розмиті. До цього рівня ми віднесли, в основному, студентів, які ніколи не займалися мистецькою інноваційною діяльністю й мали початкову музичну освіту – музичну школу, школу мистецтв. У цих студентів занижене спонукання до мистецької інноваційної діяльності, адже у них ледве помітний, слабкий інтерес саме до бажання бути проінформованим у сфері нових педагогічних технологій, зокрема нових інноваційних методів навчання. Низький рівень також характеризується недостатньою активністю студентів у процесі педагогічної взаємодії, у них майже відсутня настанова на творчий пошук та збагачення наявного арсеналу. У результаті діагностичної роботи ми засвідчили таке рівнє співвідношення сформованості означеного феномена: високий рівень (9% відсотків від загальної кількості реципієнтів); середній (62% респондентів), низький (29% від загальної кількості студентів).

**Рівні підготовленості студентів за мотиваційно-ціннісним компонентом
(констатувальний експеримент)**

Критерій Міра прояву спону- кальних мотивів до мистецької іннова- ційної діяльності	Високий			Середній			Низький		
	абс.	%	%	абс.	%	%	абс.	%	%
	Студ.	КГ	ЕГ	Студ.	КГ	ЕГ	Студ.	КГ	ЕГ
1 показник	12	7,2	6,9	86	52,7	52,3	69	40,1	40,8
2 показник	11	6,8	6,5	84	50	50,9	72	43,2	42,6

**Рівні підготовленості за компетентісно-орієнтаційним компонентом
(констатувальний експеримент)**

Ступінь особистої потреби майбутнього вчителя музичного мистецтва в опануванні мистецькими інноваційними знаннями, методами і формами музично-інструментальної діяльності	Високий			Середній			Низький		
	абс.	%	%	абс.	%	%	абс.	%	%
	Студ.	КГ	ЕГ	Студ.	КГ	ЕГ	Студ.	КГ	ЕГ
1 показник	1	-	1,4	50	29,3	30,5	116	70,7	68,1
2 показник	5	3,3	2,6	62	36,9	37,1	100	59,8	60,3

**Рівні підготовленості за рефлексивно-емпатійним компонентом
(констатувальний експеримент)**

Критерій Міра здатності майбутнього вчителя музичного мистецтва до рефлексивно-сміслового оцінювання педагогічних ситуацій та емпатійної корекції власних мистецьких і педагогічних дій	Високий			Середній			Низький		
	абс.	%	%	абс.	%	%	абс.	%	%
	Студ.	КГ	ЕГ	Студ.	КГ	ЕГ	Студ.	КГ	ЕГ
1 показник	29	16,9	17,4	74	42,9	46,2	64	40,2	36,4
2 показник	30	17,5	19,2	86	52,4	50,5	51	30,1	30,3

**Рівні підготовленості креативно-технологічного компоненту
(констатувальний експеримент)**

Критерій Ступінь схильності студентів до опанування інноваційними технологіями та здатність до створення креативного середовища для взаємного творчого збагачення суб'єктів музично-педагогічної взаємодії	Високий			Середній			Низький		
	абс.	%	%	абс.	%	%	абс.	%	%
	Студ.	КГ	ЕГ	Студ.	КГ	ЕГ	Студ.	КГ	ЕГ
1 показник	12	7,7	7,4	74	44,2	43,3	81	48,1	49,3
2 показник	1	-	1,9	67	41,8	38,1	99	58,2	60

**Рівні підготовленості за проективно-діяльнісним компонентом
(констатувальний експеримент)**

Критерій Міра здатності майбутніх учителів музичного мистецтва до творчої модифікації мистецьких інновацій	Високий			Середній			Низький		
	абс.	%	%	абс.	%	%	абс.	%	%
	Студ.	КГ	ЕГ	Студ.	КГ	ЕГ	Студ.	КГ	ЕГ
1 показник	9	3,1	7,6	61	32,4	40,3	97	64,5	52,1
2 показник	7	3,7	4,9	58	37,6	31,6	102	58,7	63,5

Проведення констатувального експерименту та вихідні дані початкових зрізів у контрольних і експериментальних групах дозволили виявити недостатню підготовленість студентів до інструментально-виконавської інноваційної діяльності. На основі системного підходу, у відповідності до розробленої компонентної структури надано характеристики високому, середньому та низькому рівням інструментально-виконавської підготовленості майбутніх учителів музичного мистецтва. Результати констатувального експерименту засвідчили, що певна кількість майбутніх учителів музичного мистецтва не відповідали тим рівням сформованості інструментально-виконавської підготовки, які необхідні їм у майбутній продуктивній музично-педагогічній діяльності

Список використаних джерел

1. Андреев В.И. Педагогика : учеб. курс творческого саморазвития / В.И. Андреев. – 2-е изд. – Казань : Центр инновац. технологий, 2000. – 608 с.
2. Богданова І.М. Педагогічна інноватика: навч. посібник / І.М.Богданова. – Одеса : ТЕС, 2000. – С. 5–34.
3. Козир А.В. Професійна майстерність учителів музики: теорія і практика формування в системі багаторівневої освіти : монографія / А.В. Козир. – К. : НПУ імені М.П. Драгоманова, 2008. – 378 с.
4. Омельченко С. Інтелект і творчість: грані взаємопроникнення / С. Омельченко // Людський інтелект : філос.-енцикл. дослідж. Філософські пошуки : зб. наук. пр. – Вип. 1 / наук. ред. М. Верников. – Л. : Центр Європи, 1998. – С. 132–139.
5. Освітні технології : навч.-метод. посіб. / О. М. Пехота, А. З. Кіктенко, О. М. Любарська та ін. ; О. М. Пехота (ред.). – К. : А.С.К., 2004 – 256 с.
6. Педагогика профессионального образования : учеб. пособие / Е. П. Белозерцев, А. Д. Гонеев, А. Г. Пашков и др. ; под ред. В. А. Сластенина. – М. : Академия, 2004. – 368 с.
7. Подмазин С. Личностно ориентированное образование : соц.-филос. исслед. / С. Подмазин. – Запорожье : Просвіта, 2000. – 250 с.

The article substantiates and reveals the peculiarities of the diagnostics of the levels of the future Music teacher's instrumental-performing preparedness to innovative activity. In the research, the diagnostic work is related to the study of significant features of students' artistic education, forms of their definition as the realised goals of education.

The pedagogical experiment was carried out at Kamianets-Podilsky Ivan Ohienko National University. 67 students of Bachelor and Specialist degrees specializing in Music were prepared according to the 4-stage methodological model of innovative instrumental-performing training. The stages sequence was defined by the strategy of functioning of grounded complex-component structure.

Stage-by-stage methodological model provided the formation of the main components of instrumental-performing training of future Music teachers to perform innovation activity: 1) motivation-value and competence-orientation components; 2) reflexive-empathy component; 3) creative-technological component; 4) projective-activity component. The statistical data showed the positive dynamic of the educational process and its innovation character.

It has been found out that a certain number of future Music teachers didn't have the formed levels of instrumental-performing training, necessary for their future productive musical-pedagogical activity; this fact stresses on the reproductive nature of their activity. The results can serve as a model for preparing future Music teachers to innovative instrumental-performing activity.

Key words: *instrumental-performing training, innovative activity, structural components, level of preparedness, motives.*